

- γ) Είναι το δικαίωμα για μια τέτοια καταβολή:
- i) Δικαίωμα επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, έτσι ώστε η επιστροφή αυτή να αποτελεί συνέπεια και παρεπόμενο του δικαιώματος το οποίο παρέχουν τα άρθρα 43 ή/και 56 ή/και
 - ii) Δικαίωμα αποζημίωσης, οπότε θα πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις που περιγράφονται στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-46/93 και C-49/94, Brasserie du Pêcheur και Factortame ή/και
 - iii) Δικαίωμα λήψεως μιας παροχής η οποία κακώς δεν χορηγήθηκε και, στην περίπτωση αυτή:
 1. αποτελεί το δικαίωμα αυτό συνέπεια και παρεπόμενο του δικαιώματος το οποίο παρέχουν τα άρθρα 43 ή/και 56 ή
 2. πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει η απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-46/93 και C-48/93, Brasserie du Pêcheur και Factortame ή
 3. πρέπει να πληρούνται κάποιες άλλες προϋποθέσεις;
 - δ) Επηρεάζεται η απάντηση στο ερώτημα 2 γ) ανωτέρω αν οι σχετικές αξιώσεις προβάλλονται, στο πλαίσιο του εσωτερικού δικαίου του κράτους Α, ως αιτήματα αποδόσεως ή αν προβάλλονται ή αν πρέπει να προβληθούν ως αιτήματα αποζημίωσης;
 - ε) Προκειμένου να ζητήσει απόδοση των οφειλομένων, πρέπει η προβάλλουσα τη σχετική αξίωση εταιρεία να αποδείξει ότι η ίδια ή η μητρική της εταιρεία θα είχαν ζητήσει πίστωση φόρου (πλήρη ή μερική, κατά περίπτωση) αν γνώριζαν ότι είχαν σχετικό δικαίωμα βάσει του κοινοτικού δικαίου;
 - στ) Επηρεάζεται η απάντηση στο ερώτημα 2 α) στην περίπτωση στην οποία, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-397/98 και C-410/98, Hoechst και Metallgesellschaft, η οικεία θυγατρική στο κράτος μέλος Α μπορεί να έλαβε επιστροφή του προκαταβαλλόμενου φόρου εταιρειών ΑCT ή μπορεί να εδικαιούτο κατ' αρχήν μια τέτοια επιστροφή του φόρου που αφορά τα μερίσματα που καταβλήθηκαν στην οικεία μητρική εταιρεία στο κράτος μέλος Β ή στο κράτος μέλος Γ;
 - ζ) Ποια κατευθυντήρια γραμμή, εφόσον απαιτείται, θεωρεί πρόσφορο να δώσει το Δικαστήριο στις παρούσες υποθέσεις, σχετικά με το ποιες περιστάσεις πρέπει να λάβει υπόψη το εθνικό δικαστήριο προκειμένου να καθορίσει αν η παράβαση είναι επαρκώς κατάφωρη, υπό την έννοια της αποφάσεως στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-46/93 και C-48/93, Brasserie du Pêcheur και Factortame, ειδικότερα, αν η παράβαση αυτή είναι συγγνωστή λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας περί της ερμηνείας των σχετικών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2004 στην υπόθεση 1) Commissioners of Customs and Excise 2) H. M. Attorney-General και Federation of Technological Industries και 53 λοιποί

(Υπόθεση C-384/04)

(2004/C 273/31)

Με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Σεπτεμβρίου 2004, οι 1) Commissioners of Customs and Excise 2) H. M. Attorney-General και Federation of Technological Industries και 53 λοιποί, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Επιτρέπει το άρθρο 21, παράγραφος 3 της οδηγίας του Συμβουλίου 77/388/ΕΟΚ (¹), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία του Συμβουλίου 2000/65/ΕΚ, στα κράτη μέλη να ορίζουν ότι οποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί να οριστεί αλληλεγγύως υπόχρεο και εις ολόκληρον για την καταβολή του φόρου με τον οφειλέτη του φόρου κατά την έννοια του άρθρου 21, παράγραφος 1 ή 2, με μόνη επιφύλαξη τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου ότι δηλαδή το μέτρο αυτό πρέπει να δικαιολογείται αντικειμενικά να είναι κατάλληλο και να τηρεί τις αρχές της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου;
2. Επιτρέπει το άρθρο 22, παράγραφος 8 της οδηγίας στα κράτη μέλη να ορίζουν ότι οποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί να οριστεί υπόχρεο κατά τα ανωτέρω ή ότι ένα πρόσωπο μπορεί να υποχρεωθεί να παράσχει ασφάλεια για τον φόρο που οφείλει άλλο πρόσωπο, με μόνη επιφύλαξη τις προαναφερθείσες γενικές αρχές;
3. Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι αρνητική, σε ποια όρια πλην αυτών που επιβάλλουν οι προαναφερθείσες γενικές αρχές υπόκειται η εξουσία που παρέχει το άρθρο 21, παράγραφος 3;
4. Αν η απάντηση στο ερώτημα 2 είναι αρνητική, σε ποια όρια πλην αυτών που επιβάλλουν οι προαναφερθείσες γενικές αρχές υπόκειται η εξουσία που παρέχει το άρθρο 22, παράγραφος 8;

5. Αποκλείει η οδηγία, όπως έχει τροποποιηθεί, την εξουσία των κρατών μελών να προβλέπουν ότι οι υπόχρεοι στον φόρο ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ή ότι ένας υπόχρεος στον φόρο οφείλει να παράσχει ασφάλεια για τον φόρο που οφείλει άλλο πρόσωπο προς αποτροπή καταστρατηγήσεων του συστήματος ΦΠΑ και προστασία των εσόδων που πραγματοποιούνται στα πλαίσια του συστήματος αυτού, αν τα μέτρα αυτά τηρούν τις προαναφερθείσες γενικές αρχές;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-389/04)

(2004/C 273/32)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους A. Bordes και K. Simonsson, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία:

— αφενός, μη μεταφέροντας ορθά στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 22, πρώτη παράγραφος, της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών (¹), όσον αφορά την απαίτηση λειτουργικής ανεξαρτησίας μεταξύ της εθνικής κανονιστικής αρχής και των ταχυδρομικών φορέων εκμετάλλευσης, και διατηρώντας σε ισχύ μια κανονιστική ρύθμιση που δεν εξασφαλίζει επαρκή λειτουργική ανεξαρτησία της κανονιστικής αρχής του τομέα των ταχυδρομείων έναντι του δημόσιου ταχυδρομικού φορέα εκμετάλλευσης La Poste, και

— αφετέρου, μη μεταφέροντας εμπροθέσμως στην εσωτερική έννομη τάξη την οδηγία 2002/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ, όσον αφορά το περαιτέρω άνοιγμα των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών στον ανταγωνισμό (²),

— παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 22, πρώτη παράγραφος, και το άρθρο 24 της οδηγίας 97/67/ΕΚ και από το άρθρο 2 της οδηγίας 2002/39/ΕΚ αντιστοίχως:

να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 22 της οδηγίας 97/67/ΕΚ, η Γαλλική Δημοκρατία όρισε τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, που είναι ο αρμόδιος για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες υπουργός, ως εθνική κανονιστική αρχή για τον τομέα των ταχυδρομείων. Παράλληλα, ο ίδιος αυτός υπουργός είναι επικεφαλής της Γενικής Διευθύνσεως βιομηχανίας, τεχνολογιών της πληροφορίας και ταχυδρομείων (DIGITIP) που συστάθηκε στο πλαίσιο του Υπουργείου Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας, το οποίο ασκεί καθήκοντα εποπτείας της La Poste, μέσω της αρμόδιας για τις ταχυδρομικές δραστηριότητες υποδιευθύνσεως. Η έννοια όμως της εποπτείας δημόσιας επιχειρήσεως περιλαμβάνει ορισμένες λειτουργίες και ευθύνες που συνδέονται με την άσκηση του δικαιώματος της ιδιοκτησίας και τις χρηματοοικονομικές επιδόσεις της La Poste, όπως ο καθορισμός των στρατηγικών προσανατολισμών, η προ-σφορά και η τιμολόγηση υπηρεσιών πέραν της καθολικής υπηρεσίας, η παρέμβαση στην επιλογή των διοικητικών υπαλλήλων της επιχειρήσεως, η απόκτηση μετοχών σε άλλες επιχειρήσεις κ.λπ., η άσκηση των οποίων πρέπει να διαχωρίζεται από τις κανονιστικές λειτουργίες προκειμένου να τηρείται η οριζόμενη στην περί ταχυδρομείων οδηγία επιταγή λειτουργικής ανεξαρτησίας. Σκοπός της επιταγής αυτής είναι να αποκλειστεί κάθε κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων μεταξύ, αφενός, της εθνικής κανονιστικής αρχής που είναι επιφορτισμένη με τη θέσπιση των νομοθετικών κανόνων για τον τομέα των ταχυδρομείων και τον έλεγχο της εφαρμογής τους και, αφετέρου, των επιχειρήσεων που παρέχουν αγαθά και υπηρεσίες στον ίδιο αυτό ταχυδρομικό τομέα. Στην υπό κρίση περίπτωση υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων αυτού του είδους, δεδομένου ότι οι δύο λειτουργίες ασκούνται στο πλαίσιο του ίδιου υπουργείου. Κατά συνέπεια, δεν διασφαλίζεται η πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 22, πρώτη παράγραφος, της οδηγίας 97/67/ΕΚ.

Περαιτέρω, η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/39/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14.

(²) ΕΕ L 176 της 5.7.2002, σ. 21.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το Regeringsrätten με διάταξη της 7ης Σεπτεμβρίου 2004 στην υπόθεση GöteborgsOperan AB κατά Skatteverket

(Υπόθεση C-390/04)

(2004/C 273/33)

Με διάταξη της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Σεπτεμβρίου 2004, το Regeringsrätten, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ GöteborgsOperan AB και Skatteverket, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων: